

czwartek, 28.03.2024

Dziś Wielki Czwartek

Triduum Paschalne - trzy najważniejsze dni w roku ? Święte Triduum to dni wielkiej Obecności i... Nieobecności Jezusa. Tajemnica Wielkiego Czwartku – z ustanowieniem Eucharystii i kapłaństwa – wciąga nas w przepastną ciszę Ciemnicy. Wielki Piątek, po straszliwej Męce Pana, zostawia nas nagle samych na środku drogi. Zapada cisza, która gęstnieje. Mrok, w którym nie ma Światła. Wielka Sobota – serce nabrzmiewa od strachu, oczekiwanie zadaje ból fizyczny. Wróci? Przyjdzie? Czy dobrze to wszystko zrozumieliśmy? Święte Triduum – dni, których nie można przegapić. Dni, które trzeba nasaczyć modlitwą i trwaniem przy Jezusie.?

Od Wielkiego Czwartku Kościół rozpoczyna uroczyste obchody Triduum Paschalnego, w czasie którego będzie wspominać mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. W Wielki Czwartek liturgia uobecnia Ostatnią Wieczerzę, ustanowienie przez Jezusa Eucharystii oraz kapłaństwa służebnego. Wielki Czwartek jest szczególnym świętem kapłanów. Rankiem, jeszcze przed wieczornym rozpoczęciem Triduum Paschalnego, ma miejsce szczególna Msza św. Co roku we wszystkich kościołach katedralnych biskup diecezjalny wraz z kapłanami (nierzadko z całej diecezji) odprawia Mszę św. Krzyżma. Poświęca się wówczas krzyżmo oraz oleje chorych i katechumenów. Przez cały rok służą one przy udzielaniu sakramentów chrztu, święceń kapłańskich, namaszczenia chorych, oraz konsekracji kościołów i ołtarzy. Namaszczenie krzyżem świętym oznacza przyjęcie daru Ducha Świętego.. Krzyżmo (inaczej chryzma, od gr. chrio, czyli namaszczać, chrisis, czyli namaszczenie) to jasny olej z oliwek, który jest zmieszany z ciemnym balsamem. Kapłani koncelebrujący ze swoim biskupem odnawiają przyrzeczenia kapłańskie. Msza Krzyżma jest wyrazem jedności i wspólnoty duchowieństwa diecezji. Wieczorem w kościołach parafialnych i zakonnych Mszą Wieczerzy Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne. Przed rozpoczęciem liturgii opróżnia się tabernakulum, w którym przez cały rok przechowywany jest Najświętszy Sakrament. Odtąd aż do Nocy Zmartwychwstania pozostaje ono puste. Msza św. ma charakter bardzo uroczysty. Jest dziękczynieniem za ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa służebnego. Ostatnia Wieczerza, którą Jezus spożywał z apostołami, była tradycyjną ucztą paschalną, przypominającą wyjście Izraelitów z niewoli egipskiej. Wszystkie gesty i słowa Jezusa, błogosławieństwo chleba i wina nawiązują do żydowskiej tradycji. Po homilii następuje obrzęd umywania nóg dwunastu mężczyznom (mandatum). Kapłan, jeśli trzeba, zdejmuje ornat i podchodzi do każdego z mężczyzn, polewa wodą jego stopy i wyciera je, z pomocą ministrantów. Gest dokonywany przez głównego celebransu przypomina gest Chrystusa i wyraża prawdę, że Kościół, tak jak Chrystus, jest nie po to, żeby mu służyło, lecz aby służyć. Jednak Chrystus nadał tej uczcie nowy sens. Mówiąc, że poświęcony chleb jest Jego Ciałem, a wino Krwią, ustanowił Eucharystię. Równocześnie nakazał apostołom: "To czyńcie na Moją pamiątkę". Tradycja upatruje w tych słowach - poza przeistoczeniem - ustanowienie służebnego kapłaństwa, szczególne włączenie apostołów i ich następców w jedyne kapłaństwo Chrystusa. W liturgii podczas śpiewu hymnu "Chwała na wysokości Bogu", którego nie było przez cały Wielki Post, biją dzwony. Po Mszy św. rusza procesja do tzw. ciemnicy. Tam rozpoczyna się adoracja Najświętszego Sakramentu. Wymownym znakiem odejścia Jezusa, który po Ostatniej Wieczerzy został pojmany, jest огоłozenie centralnego miejsca świątyni, czyli ołtarza. Aż do Wigilii Paschalnej ołtarz pozostaje bez obrusu, świec i wszelkich ozdób. Źródło: <https://www.niedziela.pl/arttykul/79602>
<https://orione.pl/2020/04/09/wielki-czwartek-msza-wieczery-panskiej/>